

Velja v Ljubljani in

po pošti:

celo leto . . . K 240—
pol leta . . . „ 120—
četrt leta . . . „ 60—
za mesec . . . „ 20—

Za inozemstvo:

celo leto . . . K 400—
pol leta . . . „ 200—
četrt leta . . . „ 100—
za mesec . . . „ 35—

Uredništvo je v Ljubljani, Frančiškanska ulica št. 6/L.
Telefon št. 360. — Upravištvu je na Marijinem trgu
št. 8. Telefon št. 44.

Izhaja vsak dan zjutraj.
Posamezna številka velja 1 krono.

Vprašanjem glede inseratov i.
vor dopisnica ali znamka. — Dopis.
Rokopisi se ne vračajo.

Za Ameriko:
celoletno . . . 8 dolar.
polletno . . . 4 dolarje
četrtletno . . . 2 dolarja

Novi naročniki naj pošiljajo
naročnino po nakaznici.

Oglas se začne računati po
zadnjem prostoru in sicer
visok ter 55 mm
za enkrat 2 K
opust.

Ljubljana.

Koroška žandarmerija se utrkvizira.

Dunaj, 7. septembra. (Izvirno poročilo.) »Neue Freie Presse« je dobila poročilo iz Celovca, da je plebiscitna komisija ugodila nemški zahtevi, da Jugoslavija tudi po odhodu jugoslovanskih vojaških oddelkov ne sme očitati svoje žandarmerije v coni A. Istočasno je plebiscitna komisija na predlog nemškega zastopnika in priporočila princa Borghese sklenila, naj se žandarmerija v obeh conah utrkvizira. Službo bo za to vr-

Kmečki nemiri na Hrvaškem.

LDU Zagreb, 7. septembra. Upor kmetov, ki se je balje pričel vsled razljudanja izmišljenih vesti glede odvzeta popisa živine in odpošiljanja iste v inozemstvo, je zavzel širši obseg v dugoselskem okraju in v Sv. Ivanu Zelini. V Dugoselu so razjarjeni kmetje napadli orožniške častnike, ki so dospeli tja. Pri spopadu je bil smrtno ranjen poročnik Vujić. Došlo orožniške patrulje so bile primorane rabiti orožje. Dva poročnika sta ranjena. V Dugoselu je došlo vojaštvo, ki je vzpostavilo red in mir. Istočasno je napadla tudi v Sv. Ivanu Zelini cela

množica nahujskanih kmetov sedež kotarske oblasti zaradi govorice o popisu živine. Tudi orožništvo, ki je dospelo v imenovani kraj, je bilo prisiljeno rabiti orožje ter je usmrtilo dva upornika, več pa jih je ranilo. Odposlano je bilo v Sv. Ivan vojaštvo, ki je tudi vzpostavilo red in mir. V belovarski županiji je pobuna že zatrla. Kljub temu, da se je takoj ustavilo žigosanje konj in popisovanje živine, še vendar delujejo hujskači med narodom. Dolžnost vsakega pravega rodoljuba je, da ponči ljudstvo ter da prepreči neumestljeno razburjenost.

Revolucionarno gibanje v Italiji.

LDU Dunaj, 7. sept. Kakor poročila »Neue Freie Presse«, utrjujejo delavci v Italiji tamošnje tvornice, ker se pripravljajo na daljšo brambo. Povsod gradijo žične ovire. Večina delavcev v Milanu in Turinu se je priključila gibanju, ki se je razširilo tudi na južno Italijo. V Trstu so začeli stavkati nameščenci v hotelih, restavracijah in kavarnah. Lo-

kalni promet je ustavljen. Stavki se je pridružila tudi republikanska stranka. Pri spopadih med socialisti in nacionalisti je bilo pet oseb ranjenih.

LDU Dunaj, 7. sept. »Journal« javlja iz Lugana, da je včeraj nad Turinom krožilo dvoje letal z rdečimi zastavami, ki sta metali revolucionarne spiše.

ZDRAVSTVENO STANJE DR. KOROŠCA ZELO OPASNO.

Maribor, 7. sept. (Izvirno poročilo.) Zdravstveno stanje ministra za promet dr. Korošca, ki se nahaja v tukajšnji javni bolnici, je zelo resno. Zdravniki so konstatirali, da se mu je zonet pojavil njegov zastareli črevesni katar, čemur so se pridružili tudi simptomi trebušnega legarja. Razum tega je obolel dr. Korošec hudi na malarijo, za katero ga zdravi dr. Ivan Matko.

UKINJENE DNEVNICE.

Beograd, 7. sept. (Izvirno poročilo.) Predsedstvo Nar. predstavništva je odredilo, da se ukine izplačevanje poslastičnih dnevnice vsem onim malomarnim poslaneom, ki so s svojo odsotnostjo onemogočili parlamentarno delo. Za enkrat je ukleno izplačevanje do 9. t. m. Nar. predstavništvo prihrani s tem 22.560 K!

CVIČJU SE OBRAČA NA BOLJE.

LDU Celovec, 7. sept. Bolezen dr. Cvijica se je obrnila znatno na bolje.

M. Zévaco:

Kraljev vitez.

Zgodovinski roman.

(Dalje.)

XVII.

Dvaindvajseti avgust.

Po svojem srečanju s kraljem, Conciniem, Richelieuem, Angoulêmeom in Cinq-Marsom se je vrnil Capestang k »Velikemu Henrik«, kjer ga je čakal zvesti Cogolin z novico, da dirla markiz za nilm in ga hoče ubiti.

»Našel me je«, je rekel Capestang.

»To se pravi, da je gospod markiz mrtev!«

»O ne! Živ je, toda divji, kar se da. Ne vem, kar nekaj se mi začela zdeti, da so vsi ljudje v Parizu stekli ter me hočejo ogrieti. In zraven, premlisi: zaspal sem pod smreko in sanjal o sami krvi in poboji. To je slavo znamenje, Cogolin!«

»Nikakor ne, gospod. Kri pomeni denar.«

»Magari! Nailubše bi mi bilo, če bi pomenila kosilo.«

»Pomeni ga!« je vzkljnil opoda ter pokazal vitezu pognjeno mizo.

Capestang se je lotil škriancove pašete, s katero se je tolikani ponašal moister Lureau. Ko je utešil svoj glad, je prevzel Cogolin ostanke; spoštljivo je pohrustal pašetino skorjo ter izljal vino, kar je bil pustil vitez v kozarcu in steklenici.

Medtem je povedal gospodar tojono o svojih današnjih doživljajih, Cogolin si ni mogel česa, da ne bi potarnal:

»Le kaj bo z gospodom vitezom, ko ima toliko sovražnikov! Sesečajo ga kakor moister Lureau škriancove za pašeto. In najmanjši zlo, ki more zadeti njegovega opoda, bo to, da me zrežejo na drobne rezinice kakor slanino, v katero zavilijo pašete.«

»Premišlaj si«, je dejal Capestang. »Ako pa te sojejo, da se združijo na tvoj zemeljski ostanek v skupno pašeto, potem smatral to za največjo čast, ki daleč nadkriluje tvoje zasluge. In če me misliš dolgočasiti

s svojim javkanem, namesto da bi me pustil prebavljati v mtru, sem zmožen poskrbeti, da boš cvilil kmalu še bolj!«

Spricho zgovorne kretnje, ki je spremila te besede, se je pokrtil Cogolinov obraz s povsem nenadejanim ponosom.

»Oh!« je vzkljnil. »sal res, gospod. Čast pa je, čast. Na to nisem niti mislil.«

Jadno je popravljal mizo, nato pa je šel h gostilničarju.

»Moister Lureau,« mu je razodel, »moj gospod vam odpusti prvič in zadnjič, da ste se predrznili izdati njegovo bivaljšče. Leško si torej odvečete cunio, ki ste si jo navili okrog glave, da bi rešili uhlje.«

»Ah, gospod Cogolin,« je viknil Lureau, »nolpaci vam Bog to veselo novico! Morda vam smem ponuditi kozarec španskega vina?«

»Dobro srce imate, vzlic mnogim napakam,« je poučno dejal opoda, »srebače dišečo kaplico.«

»Loda prihodnjič znate, da je poverjena mojemu vitezu po samem njegovem

veličanstvu, ki naj ga Bog ohrani! strogo taina in zelo važna naloga. Vse je izgubljeno, ako zvedo kraljevi sovražniki po vaši krivdi, kdo prebiva pri najbolj blebetavem gostilničarju, kar ih premore Pariz.«

Moister Lureau je pomislil, nato pa se je udaril po čelu.

»Zdaj vem, zakaj se je klatil lučonski škof tod okoli!« je šepnil Cogolinu v uho. »Nič več se ne čudim! In vsakdo ve, da je gospod volvoda de Richelieu zelo mogočna oseba.«

»Nu, vidite! Gleite, da spravite vsakogar, kdor bi prišel volunit za mojega viteza, na krivo sled, na magari če je kardinal ali papež sam. Razumete? Drugače!«

Gostilničar se je zaklel, da ga ni na svetu pretkanca, ki bi izduhal viteza de Capestanga v njegovi pošteni hiši. In res je varoval odtistihdob Lureau s Cogolinom vred našega pustolovca kakor naidražji zaklad. Niti Cinq-Mars, ki se je hotel prepričati, ali njegov nasprotnik res ne stanele več pri »Velikem Henrik«, niti Lafemas, ki je prišel nekega večera iz-

dit steklenico vina z mojstrom Lureaujem, nista opravila ničesar. Oba sta odšla s prepričanjem, da si je našel Capestang drugo zavete. Sicer pa je bil tudi vitez sam teh nekaj dni previden in oprezen. Kar nič mu ni dišala misel, da naj bi nadel v zasebo, kjer bi moral po nepotrebnem pustiti kožo in glavo.

Napočil je 22. avgust. Capestang ga je pričakoval v vročino nestrojnostjo, odlagaje vse važne ukrepe na tisto uro, ko se zopet sestane z blazno damo v Meudonu. Upanje, da naide po tej poti sled voivode Angoulêmekega in s tem tudi priliko, videti njegovo hčer, je bilo rač zelo neverjetno; toda nihče na svetu ni v svojih nadah tako neomajen kakor mladenič, ki lubi.

Capestang je vzcl s seboj Cogolina in dospel k skrivnostni hiši v trenutku, ko se je spuščalo solnce za vrhove dreves. Srce mu je začelo burno razbiati, ko je stopil v zapuščen park. In zdajci je vztrepetal do dna duše. Violetta, zvesta svoji obljubi, se je pojavila na terasi.

ITALIJSKA POMOČ ALBAN-CEM.

Skader, 7. sept. (Izvirno poročilo.) V Sv. Ivanu Medjanskem je bilo izkrcanih 2000 pušk, 450 zabojev municije in 6 strojnih pušk. Ta material so poslali Albancem Italijani.

Skader, 7. sept. (Izvirno poročilo.) Ta teden začne v Albaniji rekrutiranje moških od 21. do 25. leta.

SPLOŠNO OBSEDNO STANJE NA SLOVAŠKEM.

Dunaj, 7. septembra. (Izvirno poročilo.) Iz Budimpešte poročajo, da je na Slovaškem proglašeno splošno obsedno stanje. Povod temu je dalo velikansko tihotapljenje iz Slovaške na Polisko in Madžarsko. Da se zabrani nadaljine tihotapljenje, je poslala čehoslovaška vlada na mejo več batalionov legionarjev. V Eperies in Košice sta dospela po 2 bataliona. Kogar pri tihotapljenju zalotijo, obsodijo na smrt na vesaloh.

CORKŠKI ŽUPAN ŽE 25 DNI BREZ HRANE!

LDU London, 7. sept. Z ozirom na stradalno stajko corkškega župana javljajo uradno, da je bil Sweeney radi upora in veleizdale obsojen na dve leti teče brez prisilnega dela in da hoče sedaj izvršiti samomor na ta način, da noče jesti. Popolnoma nemogoče je, da bi se ga izpustilo, ker bi se v prihodnje vsi, ki bi zakrivali sličien zločin kakor Sweeney sklicevali nanj in bi se tako zločini tako množili, da bi vlada ne mogla ničesar več ukreniti proti njim.

LDU London, 7. sept. Corkški lordmaver, ki štraka z lakoto, je prebil včeraj že petindvajseti dan brez jedi. Sweeneyev brat je naprosil državnega tainika Zedinjenih držav za zagnane zadeve, naj bi se on zavzel za izpustitev brata. Državni tainik pa je naznanil županovemu bratu, da morejo Zedinjene države nastopati samo za svoje lastne državljane.

POBOJ FINSKIH KOMUNISTOV V PETROGRADU.

LDU Moskva, 7. sept. Dne 31. avgusta je udrila oborožena tolpa Fincev v zborovalno dvorano osrednjega komiteta finske komunistične stranke v Petrogradu in postrelila 7 članov komiteta. 9 pa ih je težko ranila. Morilsko tolpo so zaprli.

NA SMRT OBSOJENI RUSKI MINISTRI.

LDU Moskva, 6. sept. V procesu proti vodjem konzumnih društev so bivši ministri Kerenskileve vlade, Nikitin, Bernhardt in Mortehtovič obsojeni na smrt. Smrtno kazens so snremenili v dosmrtno iecho.

KATASTROFALNE POVODNI NA SALZBURSKEM IN GORNJE-AVSTRISKEM.

Dunaj, 7. septembra. (Izvirno poročilo.) Vseod stalnega deževja zadnjih dni so izstopile, kakor poročajo iz Linca in Solnograda, skoro vse tamošnje reke in poplavlile cete pokrajine. Posebno ogromna je povodenj na Solnograškem, kjer je pod vodo cela pluzgauska dolina. Mnogo cest je razdrtil, tudi železniški promet je po nekod ustavljen. Mesto Solnograd samo je deloma pod vodo. Salzburška jezera so narasla in spravila pod vodo naselbine na obrežjih.

MILIJONSKI VLOM V GRADCU.

LDU Gradec, 7. sept. Ob polutratistih pa do štirinajstih popoldne so trije ali štirje mladi fantje tekom opoldanske odmora vdrl v trgovino zlatarja Pavla Ortnerja na Jakominijevem trgu. Iztrgali so deske iz tlaka ter iz kleli vdrl v prodajalnico, kjer so nakradli zlatolne in dragih kamnov v vrednosti do dva milijonov kron. Hišni stanovalci so polletji opisali zločinca, tako da jih bo lahko izslediti.

BORZA.

Curib, 7. septembra. (Izvirno poročilo.) Berlin 11.95, Newyork 609, London 21.62, Pariz 41.90, Milan 27.70, Praga 9.90, Zagreb 5.75, Budimpešta 2.40, Dunaj 2.55, avstrijske žigosane krono 2.40.

Pred pogajanji z Italijo.

Giollitti, kakor tudi Vesnić, oba ministrska predsednika, napovedujeta skorajšnji pričetek novih pogajanj med Jugoslavijo in Italijo. Tu in tam se govori o nadah, da se topot posreči najti kompromis, ki zadovolji oba dela.

Vselej, kadar se je sklepalo pri zeleni mizi, smo bili mi osleparjeni, kadar pa smo se pogajali z Italijani, še bolj gotovo. Od časa, ko se je delal londonski pakt, da o prejšnjih skrivnostnih pogovorih niti ne govorimo, pa do Palianze, vedno se ponavljala ista pesem, da se umikamo na vzhod in da stalno žrtvujemo pokrajino za pokrajino, mesto za mestom.

Nezvržnost naše popustljivosti so končno tudi uvideli v naših višjih krogih, zato upamo, da ne bomo glas vpljočega v puščavi, še pred sestavo polnomočij in direktiv za naše delegate opozorimo na minimum naših zahtev v jadranskem vprašanju.

Mi smo premali in premočni, da žrtvujemo le enega svojega človeka. Premali, ker rabimo ljudi na vseh koncih in krajih. Premočni, ker smo silni dovolj, da moremo obvarovati, kar je naše. In Primorje je naše.

Kdor se hoče pogajati z nami, mora najprej dokazati, da je vreden teh pogajanj. Saj vendar ne bomo pljunili tako na našo čast, da prožimo roko onemu, ki tepta našo zastavo, strelja naše ljudi, ki požiga naše domove. Seho, ko dobimo zadoščenje za Trst, Split itd., moremo tudi verjeti nasprotniku, da hoče doseči z nami odkritosrčen in pošten sporazum. Najmanj, kar moremo zahtevati, je, da imamo trdno garancijo, da naši ljudje v nobenem slučaju ne bodo več zatirani, da morejo prosto go-

liti svojo narodnost in da imajo polno možnost, priti do gmotnega in kulturnega blagostanja. Ako tega ne dosežemo, smo krivi pred Primorci, smo krivi narodnega zločina. Naj se obrnejo stvari kakorkoli, to ostane nespremenljiva naša minimalna predzahteva.

Smo prebogati in prerrevni, da bi mogli resignirati na prekomorsko trgovino. Naši pridejki, naši gozdovi zahtevajo izvoz, naša prazna zemlja pa kriči po uvozu. Nikakor pa nismo tako bogati, da bi mogli resignirati na čisti dobiček našega dela, kar bi storili če nimamo v rokah dobrih luk in ladij. Kdor upošteva naše interese, mora to uvideti, kdor hoče naš pogin, ta si naj poišče druge žrtve. Mi zahtevamo širok in svoboden izhod k morju, mi zahtevamo nazaj ugrabljene ladje! Nikakor nečemo biti samo oni fakini, ki nosijo tovare do ladje za druge! Smo dovolj pametni, da ga spravimo i čez morje sam!

Stojimo na pragu novega življenja, ko nam je ujedinenje in svoboda dala možnost, da uredimo državo, kakor je bilo še pred kratkim zamišljeno. Ves svoj bodoči sijajni razvoj žrtvujemo, če si ne varujemo izhoda na morje, če ne mislimo na našo prekomorsko trgovino. Neodpustljivo smo krivi pred vsem trobenim narodom, če tega ne znamo in ne zmoremo.

Eno pa je, kar nam ni potrebno, in to so strategične meje. Naša obramba — to je kompaktno naše prebivalstvo, ki je najmočnejši zid proti vsem italijanskim aspiracijam. Za vpad v Italijo pa še manj rabimo strategičnih mej, ker smo tako bogati in tako mladolubni, da nam tuje absolutno ni potrebno.

Dunaj, 7. septembra. (Izvirno poročilo.) Zagreb 287—277, Budimpešta 99—109, Praga 420—446, Varšava 99—113, čehoslovaške krono 417—443, dinarji 1050—1100. Po dinarjih še vedno nezmajljano povpraševanje.

LDU Zagreb, 7. septembra. Devize: Berlin 210—210, Italija 485—495, London 360—0, Newyork 99.50—103, Pariz 706—713, Praga 165—167, Dunaj 38.50—38.75. Valute: ameriški dolarji 97—98, avstrijske krono 40—0, carski rublji 125—132, čehoslovaške krono 155—160, angleški funti 360—380, francoski franki 0—700, napoleonondri 370—380, nemške marke 200—203, romunski lei 224—225, italijanske lire 470—480.

Zagreb, 7. septembra. (Izvirno poročilo.) Banka za Primorje 1100—1150, Eskomptna 1670—1690, Jadranska 2700, Jugoslovanska 772—773, Ljubljanska kreditna 1150—1225, Riječka pučka 440—450.

ŽITNE CENE.

Novi sad, 7. septembra. (Izvirno poročilo.) Pšenica 730—750, ječmen 420—480, koruza 300—320, moka nulerca 12—12.50, št. 2 11—1150, št. 6 10 K.

Pančevo, 7. septembra. (Izvirno poročilo.) Producenti se boje, da se bo žito začelo kvariti, zato so začele cene padati. Povpraševanje slabo.

Novi nemški porazi na Koroškem.

Leb dan beležijo zopet naši Korošci v svojo kroniko. Nemci in nemškarji bi nad vse radi uverili plebskično komisijsko in ostali svet, da je vsa cona A nemška, da na tega dosežai ni mogla pokazati vsled jugoslovanskega terorizma. Zato sklicujejo shode in vabilo na ne antantne zastopnike, da bi sami videli »nemške množice«. A dosežai so imeli še smolo. Razen shoda v Borovljah, ki pa je bil tudi precej klavarn, so vabili celovško gospodo še vedno samo na — slovenske manifestacije. Seveda proti svoji volji. Tudi preteklo nedeljo se jim ni rodilo bolje, kakor kažejo naša poročila, ki jih v naslednjem objavljam.

Velikovec, 6. septembra.

Klub porazu v Grebintu so sklicali Nemci nov shod v Velikovec za včerašnje nedeljo. Cel teden so delali reklamo zani po Celovcu in obeh conah. No, reklamo so slišali tudi Slovenci in sklenili, da si gredo »spas« predati iz bližine. Navdušenje za shod med slovenskim prebivalstvom je bilo toliko, da so si Nemci nakrat premislili in v soboto zvečer nenadoma shod — odpovedali. A naši so prišli vseeno. Nad 11 tisoč ljudi, še več kakor pri znanem veličastnem protestnem shodu, je napolnilo priazni velikovski trg. In to sami Korošci, največ mož in fantov, iz velikovške okolice.

Nemškarji so se poskrili. Le nekateri predznejši so poskušali izživati, a ko so se seznanili s pestmi naših fantov, so izginili brez sledu. Tako so Slovenci nemoteno zborovali. Zastopnik antantne komisije je sicer malo protestiral, češ da niso Slovenci sklicali zborovanja, a moral se je udati in prizor, ki jih je videl, so ga lahko uverili, da so talovi vsi nemški upi, zlagana njihova vedno znova ponavljana trditve, da je koroško ljudstvo z njimi. Nepopisno navdušenje je vladalo med vsemi temi tisočci, ki so zatirjali, da so pripravili priti še večkrat na shode, kadar koli bodo zopet klicali — Nemci.

Borovlje, 6. septembra.

Nemci iz Roža pa tja do Celovca so sklicali za včeraj manifestacijski shod v Bistrico. Iz Celovca so prijavili dva do tri tisoč ljudi — no bila je nedelja in izlet dobrodošel — tudi domačinov nemškarjev se je nabralo par sto. Vse je kazalo dobro, a zle ni nesreče! Shod je bil napovedan ob dveh, a dobre četrt ure pred te prikorakala na slavnostni prostor množična armada koroških — Slovencev pod vodstvom naših fantov na konjih. Ko so prišli potem Celovčani, jih je pozdravljalo tisoče in tisoče slovenskih zastav in urnebesni klici »Živela Jugoslavija«.

Nemški shod je bil pokopan. Zastopnik antantne komisije je skušal sicer naše množice pregovoriti, da bi pustile Nemcem zborovati, pa seveda zaman. Ko je videl, da ne doseže ničesar, je shod razustil in odredil, da se morajo raziti najprej Nemci, potem še Slovenci. Poparjeni so odhajali Nemci in nemškarji spremljani od veselega peva in navdušenih vzklikov slovenskih množic.

V St. Janžu je bil pevski zbor Glasbene Matice iz Ljubljane. Njegovo petje naših pobevek je privabilo sto in sto ljudi, ki so odhajali iz Bistrice in na vrtu restavracije se je samo od sebe razvilo veličastno zborovanje, ki je trajalo, dokler niso ljubljanci odšli na kolodvor, spremljani od impozantnega spreveda hvaležnih domačinov.

K položaju v Italiji.

Položaj v Italijanski kovinarski industriji postala boljbolni težaven. Gibanje, ki je imelo v začetku samo strokovno obsežnost, dobiva polagoma političen značaj. Delavstvo zaseda še one tvornice, ki jih dosedaj ni imelo pod nadzorstvom.

Mnogo tvornic pa ne počiva več. Delavci so začeli z delom v lastni upravi. To se je zgodilo povsod tam, kjer so pristali tehnični voditelji podjetij na to, da bodo opravljali svojo službo kakor doslej. V resnici se je torej spremenila samo uprava tvornic, ki so jih prevzeli v svoje varstvo delavci sami.

Da bo delavstvu lažje izvrševati oblast, katere se je polastilo, imajo delavci podjetja zasedena in zastražena na svojih oddelkih. Ti oddelki so organizirani popolnoma po vojaško. Zdi se, kakor da je v Italiji pri-

šlo do države in državi, do sovjetske republike in imperalistični monarhiji. Delavskim četam stoji na čelu bivši podčastnik, in njim so delavci slepo pokorni. Tvornice obratujejo in ponekod je prišlo celo do tega, da so pričeli delavski sveti sami med posameznimi podjetji izmenjavati surovine, ki so potrebne za obratovanje.

Delavski vojaški aparat je dobro urejen in izborna discipliniran. Oborožen je s puškami in revolverji ali na z najmodernejšimi karabinkami. V Sestu San Giovanni se vidi rdeči gardisti s čeladami in sovjetskimi kokardami. Na zborovanje se delavstvo klicije z vojaškimi znaki. Ko se je pred par dnevi pojavil v neki tvornici predsednik delavskega eksekutivnega odbora Schiavello, se je začel klic »Pozor«, in v podjetju je nastala tišina, kakor da je prišel v vojašnico na inspekcijo visok častnik.

Italijanska vlada je napram tem dogodkom kolikor mogoče pasivna. Kaj tudi hoče drugega! Zaenkrat se drži načela, da naj delavstvo da duška svoji nezadovoljnosti z razmerami v državi kakorkoli, da le ne zruši vlade v Rimu nasilnim potom. Na tihem pa vlada dela za rešitev iz zagate. Boji se naihuišega, in zato pošilja ministra Labriola k delavskemu voditelju D'Aeragona, da bi kakorkoli popravila konflikt med delodajalci in delavci. Giolitti pač sluti, da je sedanja tiera opasna, in da bi pomnila niena izguba za italijansko monarhijo gotov konec.

Nemiri v zasedenem ozemlju.

Štralk v zasedenem ozemlju traja dalje. 5. t. m. je prišlo v Trstu na več mestih do hudih spopadov. Ker štrikajo delavci tudi v Luki, je hotel neki kapitan opravljati službo stotnika na parniku, kateremu zapoveduje. Mornarško udruženje pa je proti temu protestiralo in ljudje so se začeli na obali kmalu zbirati. Da niso posegli ymes varnostni organi, bi bilo prišlo do prelivanja krvi.

Izbeza dne jutrat je nekaj fašistov blizu socialističnega »Delavskega doma« izzvalo konflikt, v katerem so začeli policisti ljudi napadati s puškinimi kopiti. Ob tej priliki se je tudi streljalo. Smrtno zadet je bil neki tapetniški pomočnik.

V ulici Pondares je prišlo nato do streljanja, nakar so začeli streljati v celih salvah tudi karabinerji. Hito, iz katere je padel strel, so preiskali in v njej preobrnil vse, kar jim je prišlo pod roko. Policija je preiskala tudi prostore »Delavske zbornice«, kjer ni našla ničesar, včas na le razbila stekla v oknih in vratih, podobe, zrcala in drugo pohištvo. Niti pisalni stroji in niti Garibaldivski kip nista ušla pestem laških žandarjev.

Štrikovno vodstvo je vsled teh dogodkov izdalo na delavstvo proglas, v katerem pravi, da bodo krivci kaznovani. Delavstvo pozivlja, naj ostane mirno.

V Trstu je ponoči še vedno temno. Javni lokali so zaprti. Štrank je v zasedenem ozemlju nepolen — udeležuje se ga delavstvo povsod, v Trstu, Gorici, v Tržicu, v Červinjenu, Gradiški itd.

Priprave za revolucijo dozorevajo tudi v zasedenem ozemlju.

Kakšen bo konec?

Italijanski publicist Mario Borsa objavlja v milanskem »Secolo« zanimiv odgovor na vprašanja, ki mu jih je stavila »Idea Nazionale« glede meje pri Snežniku in glede zasedbe Dalmacije.

Borsa piše:

»V svojem lastnem imenu govorim in pravim: Okupacija tudi enega samega kvadratnega metra dalmatinskega ozemlja bi pomenila za Italijo največjo nesrečo. Naša dolžnost je, da zaizničimo Zadravo in našim manjšinam v Dalmaciji naiširšo avtonomijo. Več pa ne potrebujemo. Nobenega pravnega vzroka, nobene gospodarske koristi, nobene strategične potrebe ni, ki bi nas silila k aneksiji vzhodne ladranske obale. Vsi oni, ki jim je blagor in bodočnost Italije pri srcu, bi morali vsako misel na aneksijo opustiti.

Glede Istre niso Italijani nikoli dvomili, da je Istra zgodovinska in gospodarska celota. Niene meje pa se lahko uredijo tako, da bodo nudile lamstva obema narodoma. Jugoslovanom in Italianom. Ta sporazum bi se bil na lahko dosegel z mirnimi in pametnimi sredstvi.

Ali se moremo sedaj še nadejati pomirljivosti duhov na obeh stra-

neh? Položaj je resen, zakaj nacionalizem se onasno širi in zastruplja duhove v Italiji in Jugoslaviji.

Velika škoda je, da ni ostala Italija verna rimskemu paktu. Mi bi se bili morali pravočasno sporazumeti z Jugoslovani; kadar je nastopilo premirje bi se morali podati v Pariz z izgovorjenim načrtom za rešitev ladranskega vprašanja. Tega pa nismo storili.

In sedaj? Niti začeli nismo s pogajani, ki bi morala biti že davno končana, če bi bili vodili dalekovidno in previdno politiko. Vprašanje je če bomo mogli sedaj ako tudi pride do pogajanj, rešiti to vprašanje? Mogoče. Toda rešitev še ne pomeni sprave. To je slika, ki žalosti vse, ki jim je blagor domovine ne le na jeziku, temveč tudi pri srcu.

Borsine besede niso potrebne komentaria.

Pogajanja v Rigi.

Nade ruske in poliske vlade, da bodo odločili mir med obema državama dogodki na bojišču, so se izjavile. Ruska in poljska vojska sta danes precej utrjeni, in podoba je, da nimata toliko moči, da bi izvojevali mir med sabo na bojišnih poljih. Zato sta obe vladi, moskovska in varšavska, poslali svoje delegate v Rigo, kjer se začne lutri pogajanja za mir med obema državama.

Ali bo Riga glede uspehov mirovnih pogajanj srečnejša od Minska? To se še ne da trditi. Gotovo pa je, da je danes med Rusi in Poljaki mirovno razpoloženje boljše, kakor je bilo svojčas v Minsku. Poljaki so po zadnjih vojaških operacijah izprevideli, da se Rusija ne da uničiti s par mahljati poliskega meča. Zato so se tudi iztreznili in hodo predložili v Rigi sprejemljivejši mirovne pogoje, kakor so bili oni, s katerimi so potovali čez rusko bolno črto v Minsk.

Kot posledico za rešitev mejnega vprašanja med Rusijo in Poljsko bodo predlagali Poljaki Curzonovo, t. i. narodnostno mejo med obema državama. Glede razorožitve bodo izjavili, da postane izvedljiva šele tedaj, ko se bo razorožila vsa Evropa. Vprašanje vojne odškodnine naj se uredi sporazumno med obema vlada. Polez tega na dovoli Poljska Rusiji trgovanje z Nemčijo na prosti Kraljevo-Bialystok.

Upamo, da bodo ti poljski predlozi temelji za uspešna pogajanja med moskovsko in varšavsko vlado. Sati je vendar v interesu slovanstva, da se bratomorna vojna med obema sorodnima severnima narodoma konča z mirom, kateremu naj sledi doba pozitivnega dela za boljšo bodočnost vseh otrok Slave.

Naši izseljenci.

Nesrečna politična mora, ki tlači našo domovino, preti zadušiti vse zdrave kati, iz katerih bi morajo priti novo življenje v naš organizem. Kakor v strašni poletni pripleki je vse odrevenelo in čaka že apatično, kdaj mine ta nenričakovana kazen božja. Interes in smisel za neštete akutne probleme, ki zadevajo prevažne strani našega obstoja, gine, ker vsakogar do nemoglosti tare zavest, da država kot izvrševateljica naših naivišjih funkcij zanje nima ne oči, ne srca.

Se predno smo se začeli pečati z muho zahtevu, kako spraviti domov stotisoče naših izseljencev, nas je prehitelo — novo izseljevanje, ki nam bo povzročalo še marsikatero težko uro. Pred vojno smo šteli one množice, ki so morale za delom z doma, dočim so na naših tleh naboljša mesta zavzemali tuji, predvsem Nemci in Madžari. Računali smo, ko smo mislili na ustanovitev nacionalne države, kako se bodo razmere izjednačile, ko bomo pognali tuice in poklicali na njih mesta svojece iz tuine. Res smo tuice pognali ali — naših ljudi ni iz Amerike, ne iz Avstralije, Nove Zelandije, prišli so le iz Grada, z Dunaja, deloma z Westfalskega, odkoder so jih izgnali. Zbrali smo res v svoji sredi vso našo učeniško in uradniško diasporo, ljudi, ki smo jih potaknili na novo ustanovljena ali razširjena uprava in druga mesta. Ali velika večina naših izseljencev je ostala zunal.

Govori z onimi našimi mladimi inteligenti, ki so postali na pr. inženirji na visokih šolah severno-ameriške kurije, ki so si kot člani ameriške misije ogledovali naše gospodarske zadeve, Blagrujeio naše naravne zaklade, toda — nihče ne misli na to, da bi ostal tu, vsi se vračajo nazaj. Navajeni na ameriški tempo, se jim zdi kakor obsodba v brezdelje, ako bi morali ostati pri nas doma. Govo-

ri z onim našim človekom, ki je delal v premogovniku ali tovarni: komaj tri tedne je tu, na že misli na vrnitev. In govori seveda o stoletih desetih letih, za katere je Amerika pred Jugoslavijo, in tako dalje.

Toda govorimo stvarneje. Kakor se je položaj razvil doslej, moremo z absolutno gotovostjo trditi, da v dolednem času ne moremo računati na novrnitev naših ameriških izseljencev. Oni naši Dalmatinci, ki so si s svojo žilavostjo in trevsko nadarjenostjo pridobili lepa premoženja v Južni Ameriki, zlasti v Anofagasti, bodo morda potom mornarstva in trgovstva še naprej našli ožje stike z domovino. Toda naši Amerikanci, ki so kot delavci zaposleni v mnogovrstnih podjetjih, t. i. t. bodo stajali doma v tovarniški ali rudniški delo ške takrat, kadar bodo pri nas mezdne in življenjske razmere ugodnejše nego v Ameriki. To je osnovni zakon razmerja med delodajalcem in delojemalcem, ki se mu tudi mi ne bomo mogli izogniti. Dalje je znan polav, da se Amerikanez na splošno težko spet loti kmetijskega dela, ko se je tam navadil na industrijski milij. Zato si ne moremo delati upanja, da bi agrarna reforma privabila mnogo izseljencev, zlasti ko vzpričo težkih komunikacijskih in civilizacijskih okolnosti lužni kraji za Slovence manj prihajajo v poštev. Tu smo pač lahko zadovoljni, ako nam dobra agrarna politika ustavi nadaljino izseljevanje.

Gotovo je, da je tega stanja kriva predvsem splošna gospodarska kriza, v kateri se nahajajo evropske, še posebej na sredinevropske države.

Jugoslavija.

Kongres zdravnikov v Zagrebu.

LDU Zagreb, 6. septembra. Danes dopoldne je bilo v veliki saborski dvorani zasedanje druge skupščine jugoslovanskih zdravnikov, katerega se je udeležilo do 400 zdravnikov iz vseh krajev Jugoslavije. Razpravljali so o stanovskih in splošnih medicinskih vprašanjih. Kongres je otvoril predsednik dr. Jovanović. Kongresa so se udeležili vladni poverjeniki, mestni načelnik, dekan medicinske fakultete in zastopniki raznih kulturnih in strokovnih udruženj ter ban dr. Laginja. Po predsedniškem pozdravnem nagovoru so govorili predsedniki zdravniških društev iz Zagreba, Ljubljane in Beograda.

Poplave v Baranji in Banatu.

LDU Beograd, 6. septembra. Vsled silnega naliva v dolnji Baranji trpi setev ve-

Sal čujemo, da se je začelo novo izseljevanje tudi iz Češke, Poljske. Toda resnica je, da bi bili mi lahko že mnogo, mnogo dalje na potu k konsolidaciji, ako bi ne bilo specialno naše nemarnosti. Oni dobi, ko bomo lahko z uspehom vabili izseljence nazaj, bi bili pač lahko bližje, ako bi ne zalezli v to politično milako. Pomislimo, da Srbija takorekoč ni imela izseljenškega vprašanja. Dani so tedaj predpogoji, da ga tudi mi ne bomo imeli.

Tako se vedno in vedno pri nas vse začena in zaključuje z zahtevom: Preidimo v volitve in imelimo pri njih naištrožjo izbiro!

Beleške.

Edino sredstvo.

Sobotno nar. predstavništvo, na kateremu bi se moral izvoliti nov predsednik, je bilo nesključno. Sedaj je podpredsednik parlamenta doletel, da izgube vsi poslanci, ki so v soboto onemogočili kvorum, dnevnice do prihodnje seje, ki bo v četrtek 9. t. m.

Mogoče bo izguba 480 dinarjev na glavo našim predstavnikom prihodnjič vendar pomagala v zbornico. Bomo videli!

Brbljavci.

Zagrebska »Domovina« piše: »Naša država je otrok volne in revolucije. Zato bi se morala niena gradnja poveriti velikim ljudem, ki odznavljajo velikemu revolucionarnemu času, ne pa brbljavcem.«

Samo če bi kal velikih ljudi imeli!

Kongres zdravnikov v Zagrebu.

LDU Zagreb, 6. septembra. Danes dopoldne je bilo v veliki saborski dvorani zasedanje druge skupščine jugoslovanskih zdravnikov, katerega se je udeležilo do 400 zdravnikov iz vseh krajev Jugoslavije. Razpravljali so o stanovskih in splošnih medicinskih vprašanjih. Kongres je otvoril predsednik dr. Jovanović. Kongresa so se udeležili vladni poverjeniki, mestni načelnik, dekan medicinske fakultete in zastopniki raznih kulturnih in strokovnih udruženj ter ban dr. Laginja. Po predsedniškem pozdravnem nagovoru so govorili predsedniki zdravniških društev iz Zagreba, Ljubljane in Beograda.

Poplave v Baranji in Banatu.

LDU Beograd, 6. septembra. Vsled silnega naliva v dolnji Baranji trpi setev ve-

liko škode. Istotako preti nevarnost tudi v Banatu, ker je Donava zadnje dni zelo narasla in preplavila polje.

Ameriški konzul v Zagrebu.

LDU Zagreb, 7. septembra. Za ameriškega stalnega konzula v Zagrebu je imenovan Alfred R. Thompson.

Poljski konzul v Zagrebu.

LDU Zagreb, 7. septembra. Kraljeva vlada je podelila exequatur generalnemu konzulu republike Poljske Szczepanskemu.

Demokratski zbor v Sarajevu.

LDU Sarajevo, 6. septembra. Včera dopoldne se je tu vršilo zaupniško zborovanje demokratske stranke.

Zadnje italijanske čete so odšle iz Valone 4. t. m.

Razna poročila.

Rusko-poljska vojna.

LDU Varšava, 7. septembra. Naši oddelki so ponovno odbili napade litvanskih čet. Vzdož Duga na obeh straneh topniški ogenj in živahnije delovanje patrulj.

LDU Moskva, 7. sept. Frontno poročilo z dne 6. t. m.: Južno vzhodno od Bialystoka boji z menjajočim se uspehom.

Češki delavci za Rusijo.

LDU Plzen, 6. septembra. Danes popoldne je bil tukaj velik shod delavstva, katerega se je udeležilo okoli 20.000 oseb. Delavci so določili svoje stališče v gospodarski krizi kovinske industrije in plasti napram brezdelju in se zavzeli za skorajšnjo vzpostavitev gospodarskih in trgovinskih zvez z Rusijo.

Gospodarstvo.

Borza.

LDU Curli, 6. septembra. Devize: Berlin 12.15, Newyork 608, London 21.67, Pariz 42.20, Milan 28.10, Praga 9.95, Beograd 24, Zagreb 5.90, Budimpešta 2.35, Dunaj 2.67.

LDU Dunaj, 6. sept. Devize: Berlin 535, Curli 4100. Valute: nemške marke 531, švicarski franki 4075, francoski franki 1750, italijanske lire 1150, angleški funti 855, ameriški dolarji 240, češkoslovaške krone 415—441, dinarji 990—1040.

LDU Praga, 6. sept. Devize: Beograd 237, Dunaj 22.75, Zagreb 58.50. Valute: Jugoslovanski dinarji 233, avstrijske krone 21.75.

+ Nakup poljedelskega orodja. Komisija, ki jo je poslalo naše poljedelsko ministrstvo v Avstrijo, da nabavi poljedelske stroje, se je vrnila v Beograd. Med drugim je kupila tudi 600 plugov in raznega drugega poljedelskega orodja, ki se bo po polovični ceni razdelilo med kmete.

+ Za pobljanje draginje je sklenilo ministrstvo za prehrano izvesti sledeče ukrepe: 1. Vsa živila, ki so naprodaj, kakor tudi predmeti v izlozbi morajo biti opremljeni s cenami. 2. Grosisti se morajo obvezati, da bodo nakupljeno blago spravili takoj v promet. 3. Po trgovinah se bo revidiralo blago in določila se bo cena, po kateri se sme prodajati.

Švicarske strokovne organizacije za III. internacijo.

LDU Curli, 6. septembra. Zborovanje delegatov zveze strokovnih organizacij v Curlihu je sklenilo izstopiti iz mednarodne zveze strokovnih organizacij v Amsterdamu in pridružiti se centrali strokovnih organizacij v Moskvi.

Francozi za moskovsko internacijo.

LDU Pariz, 6. septembra. Delegati manjšinske zveze seinskega departementa so na včerašnjem zborovanju sklenili resolucijo, kjer se izjavlja, da obstoji samo ena revolucijska internacijo, in sicer moskovska.

+ Kongres srbskih poljedelskih združenj se bo vršil 19. t. m. v Palanki.

+ Za vzdrževanje del vodnih združenj v Bački, Baranji in Banatu je minister za poljedelstvo in vode izposloval pri ministrskem svetu kredit 25 milijonov kron.

+ Prodaja nafte v Romuniji je prešla iz zasebnih v državne roke.

+ Pridelek bombaža v Ameriki. Po poročilih iz New Yorka je pridelala Amerika letos 12 milijonov 783 tisoč bal bombazevine proti 12 milijonov 400 tisoč balam lanskega leta.

+ Splošno zaupanje uživa »Jugoslovanski kreditni zavod« v Ljubljani, Maritini trg 8 in Wolfova ulica 1. Vsled solidnosti vodstva zavod lepo napreduje in je imel že samo letos nad 80 milijonov kron prometa ter ima že nad dva milijona lamstvene glavnice, kar je za mlad zavod vsekakor najboljša spričevala. »Jugoslovanski kreditni zavod« ima tudi veliko ugodnost v tem, da se je ustanovil še le lani in nima nič vojnih posojil, ki bi ga obremenjevala. — Hranilne vloge in vloge na tekoči račun obrestuje po 4% ter zaračunava obresti zelo kulantno. Priporočamo vsem »Jugoslovanski kreditni zavod«.

**Podpirajte
Jugoslovansko Matico!**

Dnevne vesti.

— Člani antantne razmejitvene komisije v Slov. Gradcu. V nedeljo so se pripeljali z avtomobili člani antantne razmejitvene komisije iz Maribora mimo Celja v Slov. Gradec, kjer so posetili okrajnega glavarja dr. Ivavica. Po sprejemu v okrajnem glavarstvu so se podali člani v hotel Goll, kjer so jim bili predstavljeni navzoči gospodje in dame iz Slov. Grada. Tu se je vršila v veliki dvorani ravno prireditve šolske mladine, gledališka predstava s petem. predavanjem in spremljevanjem slove-njegraškega salonskega orkestra. Članom antantne komisije je prireditve zelo ugajala. Ponovno so se pohvalno izrazili o lepem nastopu naše mladine. Pred odhodom je pozdravila Lidvina Aliečeva predsed-nika komisije angleškega polkovnika Gravena v imenu šolske mladine ter mu podarila lep šopek, nakar so se vrnili člani komisije preko Dravog-rada v Maribor.

— Slovenija je divna! V sredo, 31. avgusta sem se peljal zjutraj z ladjo iz Beograda v Pančevo. Na ladji je bilo zelo mnogo Sokolov in Sokolice, ki so se vračali s sokolskega zleta v Mariboru. V pogovoru z njimi sem slišal stercotopno ponavljanje: Slovenija je divna. Srbom se je tako dopa-del prirčen sprejem, lepo okrašen Maribor, posebno pa krasna organi-zacija Sokolstva na Slovenskem in lepota naših narodnih noč. Hvalili so urejenost naših razmer, zlasti, da je pri nas vse tako »lefitno« (poceni). Neki Sokol je dejal, da je dal v Ma-ribor za obed 15 K, medtem ko stane pri njih doma, kjer imajo živine in svini v preobilici, malhna klobasa 20 K. — Na ladji sem opazil kakih 30 novih čekarjev. Kupile so jih Sokolice v Mariboru lefitno, komad po 20 kron, a pri njih v Pančevu stanejo 70 K. — No, seveda, če bi se mudili pri nas dali časa, bi se že tudi uve-riili, da ni vse divno in lefitno, ampak da imamo tudi mi svoje krvose.

— Dr. Vladimir Ravnikar, novi poverjenik za socialno skrbstvo je že domala okreval in bo kmalu pre-vzel svoje posle.

— Dr. Korošec bolan na legariu. Minister prometa dr. Korošec, ki je došel te dni v Maribor, je obolen na legariu, in so ga morali včeraj pre-veljati v bolnico.

— Popisovanje, žigosanje vojnih in predvojnih posolil preloženo. Fi-nančna delegacija v Ljubljani obia-vila uradno: Vseled nepričakovanih zaprek se je moralo popisovanje, ži-gosanje vojnih in predvojnih poso-il, ki bi se imelo pričeti dne 6. t. m., odložiti, ter se bo po naročilu mi-nistra financ pričelo šele 16. t. m. ter končalo nameroma 20. odnosno 25. še-je 30. t. m. odnosno 5. oktobra.

— Veliko ponarejalstvo bankov-cev se je posrečilo razkriti ljublan-ski policiji v neki vili na Rečici ob Bleiskem jezeru. V vili so imeli po-narejalci leno urejeno tiskarno, ki jo je gnil motor na elektriko. Tu so se fabricirali nele 20 dinarski bankovci, temveč tudi, kakor se je moglo dog-nati, tisočaki avstrijskih kron, ki so svoičas krožili v tolikem številu po-narejeni. Ponarejalci so imeli že vse predpriprave izvršene, da začnejo tudi s ponarejanjem drugih vrst ban-kovcev. Krivci se zasledujejo.

— Iz krogov poštinih odpravnikov. Po-ročajo nam: Da živimo poštni odpravniki izmed vsega uradništva v največji bedi in pomanjkanju, se je že večkrat povedalo jasno in glasno. Jaz na pr. imam po več-letni službi 600 kron mesečne plače in 20 kron 83 vin, pavšala na mesec, 20 kron dam za stanovanje in celih 83 vinarjev mi ostane za hrano, pometanje, snajenje urada in druge pisarniške potrebščine. Da človek dandanes s takimi prejemki ne more sha-lati, ve leliko vsak otrok, a naše minist-rstvo noče tega uvideti. Že lansko leto se nam je reklo, da je ministristvo obdržalo prošnje za povisek pavšala v evidenci, v resnici pa je vse zaspalo. Pogrežamo se v dolgeve in gine nam veselje do dela od dne do dne. Ne delajte pokusov z našo potrpežljivostjo, zakaj napeta struna rada poči! — Eden v imenu vseh.

— Iz poštne prometne službe. Pre-ne-hala sta poslovati poštna in brzojavna ura-da Radgona in Spilje, na kar se je izvršila otvoritev poštinih in brzojavnih uradov Gor. Radgona in Apače.

— Razpisani poštni uradi: Poštarsko mesto pri poštnem uradu na Vrhniki. Proš-nje je vložiti v 14 dneh. — Nadpoštarsko mesto v Trzinu, ker je kraljevo ministristvo za pošto in brzojav odredilo preureditev etarnega poštnege urada v razredni poštni urad. — Odpravniki mesto pri poštnem uradu Sv. Jurij v Slovenskih goricah. Prošnje je vložiti v teku 14 dni.

— Pozno cvetoča jablana. Na Golniku na nekem kmetem vrtu stoji jablana, ki

je poglala obilo lepega cvetja, dastravno stoji drevo v senčnem kraju. Drevo nudi lepo sliko, ker je nekaj vej zelo gosto ob-loženi z lepimi rdečimi jabloti.

— Za Cankarjev spomenik na Vrhniki je izročil g. Birk iz Clevelanda 140 dolar-jev, ki sta jih nabrala g. Ciril in Franc Kunstelj iz Vrhnike v Clevelandu.

— Slov. dij. zadruga naznanja, da se s onim dijakom, katerim je omogočen študij v domovini, zlasti pa začetnikom, ne bodo delile podpore za inozemstvo. Vseled tega tudi Slov. dij. zadruga v Pragi ne bo mogla navedenih podpirati.

— V septembru je najlepše na Klopia-skem jezeru, Koroška, hotel odprt celoten leto. Izborna postrežba.

Ljubljana.

— Gradba poslopja za tehnično fakulteto. Gradbeni komite za nastanitev tehniške fakultete, ki je pre-vzel nalogo, nastaniti letošnji III. let-nik te fakultete ter oddelke za arhi-tekturo, je dovršil potrebne priprave. In se je gradba novega poslopja pri-čela 6. t. m. Poslopje se gradi na za-padnem oglišču Aškerčeve in Ivan Mur-nikove ulice, poleg državne obrtne šole. Gradbeni načrt sta izdelala naš rojak arh. Plečnik, prof. praške aka-demije umetnosti, ter dr. ing. Kral, univerzitetni prof. v Ljubljani. Izvrši-tev gradbe se je poverila Kranjski stavbni družbi. Vendar se letos ne bo še izvršil ves načrt za predvideni prvi pavilion, ker nedostaje sred-stev in materiala.

— Društvo jugoslovanskih do-brovolcev za Slovenijo priredi 8. t. m. praznovo štiriletnice prve bitke v Dobružji. Ob pol 10. spominška služba božja v garnizijski bolnici, od 11.—12. manifestacijsko zborovanje v veliki dvorani »Uniona« in ob 20. priateljski sestanek istotam.

— Stanovalci v okolici »Narodnega do-ma« se pritožujejo, da vlada tam ponoči, ko se zapre kavarina v »Narodnem domu« tak nemir, kričanje in vpitje, da je nemo-gotno spati. Straznika pa v dogledni bližini sploh ni. G. pljanke in razgralače bi bilo dobro postaviti malo na hladno, da se jim ohladi njihova prevelika gorečnost, ki ne da spati ne njim in ne drugim.

— Naši tiskarji. Imel sem nujnega opravka v Vevčah. Stopim k najbližjemu tiskarju za vožnjo v Vevče in nazaj? — 300 K! Brez popusta? — Brez! Vprašam prihodnjega: Koliko zahtevate Vi? 250 K. V nadi, da bo vsak po vrsti za petdeset kron cenejši, sem vprašal še tretjega. Ta sploh ni »imel časa«, obrnem se torej še na četrtega. No, ta je bil diplomat, pa pra-vi, da zahteva toliko kot drugi. Jaz pa ni-sem bil nič manj diplomat in rečem: torej 150 K za tja in nazaj? Kočijaž je bil zado-voljen, meni pa je bilo isti hip žal, da ni-sem rekel 100 K! No, pa za 100 K se v Ljubljani človek komaj pripelje od Unona do juž. kolodvora in nazaj, ker samo na kolodvor stane za eno osebo 40 do 60 K. Ali se ne bi dalo napraviti v tem pogledu malo reda?

— Velik protestni shod hišnih posest-nikov se vrši v sredo 15. t. m. ob 4. pop. v veliki dvorani hotela Union v Ljubljani. Udeležijo se ga zastopniki hišnih posestnikov iz Slovenije, poročali pa bodo tudi zastop-niki iz Srbije in Hrvatske. Dolžnost vsa-kega hišnega posestnika je, da se tega shoda sigurno udeleži. Prvo društvo hišnih posestnikov v Ljubljani.

— Osrednja zveza javnih namestencev in vpokojencev ima v soboto, 11. t. m. ob 20. uri v mestni posvetovalnici važno sejo širšega odbora. Ker gre za ugotovitev na-čina, kako na koncu koncev rešiti naš eksistenčno vprašanje, je prisotnost vseh odbornikov nezogibno potrebna.

— Sekcija vojnih vdov in sirot v Ljublja-ni poziva vse svoje članice te sekcije za Ljubljano in okolico, da se zanesljivo zga-sijo v Razpolti ulici v hiši G. Kačarja v Trnovem, kjer se bo delila moka po zni-žanih cenah. Vsaka članica mora prinesiti svoje člansko knjižnico in plačilno polo-s seboj kot izkaz, da je res članica te sek-cije. Delila se bo moka v četrtek dne 9. t. m. popoldne. S seboj je treba prinešiti tudi vreče.

— Sprememba imena. Deželna vlada je dovolila bratoma gg. Vladimiru in Stanku Bergantu v Ljubljani, Kolzejska ulica, da se pišeta »Kmeti«, kakor njiju očim.

— Umrl je včeraj ponoči ob 12. uri g. Ivan Sojer, pisarniški oficijal. Pogreb se vrši danes ob 4. na pokopališče k Sv. Kri-žu, N. v. m. p.

— I. jugoslovanski citrarski klub »Fa-voita« v Ljubljani priredi v soboto dne 11. m. ob pol 9. v uniojski dvorani citrarski koncert. Na sporedu so skladbe najboljših citrarskih kompozitov. — Ker so citrarski koncerti v Ljubljani redki, naj njihove ne zamudi prilike, slišati cel zbor citrašev.

— Nov napad v Lattermannovem dre-voredu. Lattermannov dvoredu bo postal vsled napadov, ki so tam na dnevnem re-du, tako znamenit, da bodo v bodoče še ba-bice strašile z njim svoje vnučke. Pred-

včerašnjem po polnoči se je izvršil tam zopet napad na dve gospodični, ki sta prihajali iz gledališča in se vračali domu proti Šiški. Ena gospodična je srečno ušla, dru-ga pa je napadalec, ki je bil precej velike postave in imel športno čepico na glavi, ujel ter jo pričel daviti. Ali jo je hotel o-ropati, ali je hotel kaj drugega od nje, se ne ve. Na zadušljiv krik omenjene gospodične sta prihitela preko travnikov na pomoč dva gospoda, nakar je napadalec zbežal. Na-vzlic mnogoštevilnim dosedaj izvršenim napadom v Lattermannovem dvoredu še tam ni zadostne straže. Kaj postajamo tudi v Ljubljani balkansko fatalistični?

— Napad iz zasede. Galič Filip, tovar-niški delavec v Vevčah, se je v soboto zvečer po končanem delavskem shodu v Vevčah vračal domu v Dobrunje. Sredi poti je skočil iz nekega grma neki nezna-nec in sunil z nožem proti njemu. Ker je Galič napravil z roko hitro kretanje, je dobil k sreči sunek le v roko, mesto v prsa. Ker so prihajali za Galičem še drugi delavci, se je napadalec ustrašil ter zgini v grmov-je. Galiča so prepeljali v bolnico. Rana ni nevarna.

— Nesreča v tovarni. Stirn Inocene se je učil šele nekaj dni kolarstva v tovarni Keršič v Ljubljani. V ponedeljek so ga po-stavili za poskušajo k stroju za struženje. Komaj se je dobro pripravil, mu je vrglo desko na stran, pri čemur ga je zgrabil stroj za palec desne roke in mu ga zmečkal.

— Velika nesreča vsled eksplozije gra-nate. V ponedeljek popoldne sta se igrala na Zrinjskega cesti v delavnici čevljarške-ga mojstra »Medica« s takozvano infanterijsko granato 16letni Mijo Sgač iz Varaždi-na in 21letni pomočnik Anton Zbašnjak. Po-leg njiju je stal prvega brat Izidor Sgač, ki je prišel na obisk. Ta jih je še opozoril, naj bosta previdna. Naenkrat pa je granata eksplodirala, Miju Sgača so drobci granate prebili lobanjo, da je padel takoj mrtve na tla, dočim je pomočniku Antonu Zbašnjaku odtrgalo skoro celo desnico. Brat Izidor Sgač je bil le lahko ranjen. Mrtveca so prepeljali v mrtvašnico, oba ranjenca pa v bolnico.

— Izgubljena je bila v nedeljo 5. sept. damska usnjata torbica z večjo svoto de-narja ter pošta legitimacija, katere se nujno rabi. Pošten najditelj se prosi, da proti vi-soki nagradi vrne najdene stvari g. Lavš, Tržaška cesta 13/1 ali v upravnistvu tega lista.

— Denarnico je izgubila odnosno po-zabila na klopi v Tivolskem dvoredu ne-ka gospodična. Najditelj se prosi, da jo vrne na upravnistvo »Jugoslavije« pod B/2.

Maribor.

Povišanje občinskih doklad. Poverjen-štvo za notranje zadeve je povišalo nare-denim potom gostiščino od 12 na 20 %, vodovodno naklado od 6 na 12 % ter do-ložilo pri večji nego povprečno določeni uporabi vode enotno ceno in sicer od 50 vin. na 1 K na m³. Pri povprečno določeni uporabi vode se računa 60 vin. od m³. Na-redba velja od 1. junija t. l. In je treba na-knadna doplačila plačati takoj pri mestni blagajni.

Vpisovanje v dramatično šolo, ki prične v Mariboru v najkrajšem času, se vrši vsak dan v gledališki pisarni. Za vpisnino je treba plačati 3 dinarje, šolnina pa bo zna-šala 10 dinarjev mesečno. Šolnine bodo oproščeni le siromašni nadarjeni gojencl.

Celje.

30-letnico praznuje danes 8. t. m. celjski Sokol. Javna telovadba se vrši na prostoru športnega kluba na glaziji. Po telovadbi velika ljudska veselica v vseh prostorih Narodne-ga doma.

Cvetični dan Opleševalnega društva v Celju, ki se je vršil 4. t. m., je dal preko 3000 K čistega.

Otroško igrs s plesom »Janko in Metka« priredi Dramatično društvo v Celju 12. t. m. ob 4. uri popoldne v mestnem gledališču.

Koroško.

Onim, ki potujejo v cono B. Z ozirom na to, da se množe primeri, da celovški magistrat kaznuje naše državljane, ki prihajajo sem po opravkih in nimalo v redu svojih političnih listin, se opozarjajo vsi, ki hočejo potovati v pas B. n. pr. v Ce-lovec, da morajo imeti pravilne po-tne listine in da si morajo preskrbeti tudi vizum avstrijskega delegata v plebiscitni komisiji. drugače zapa-dejo kazni.

Včeraj se je uveljavila dvakratna poštna avtomobilna zveza med Ve-trinjem in Celovcem.

Politična cenzura za poštno poš-ljavo med conama A in B je od-pravljena. Poštno pristojbine so se za promet med obema conama ze-načile z onimi, ki veljajo za notranji promet v Jugoslaviji.

Šolska obvestila.

Na drž. realnih gimnazijah v Ljubljani, na slovenski in nemški, se bodo vpisovali učenci v II.—VIII. razred 18. t. m. do-poldne in popoldne. Ponavljajni in dodatni izpiti bodo 16. in 17. t. m. Otvoritevna

maša bo 20. t. m., 21. t. m. pa se prične redni pouk. V prvi razred se na slovenski realni gimnaziji učenci ne sprejemajo več, na nemški pa bo tudi še jesensko vpiso-vanje 15. t. m. dopoldne.

Vpisovanje v državno trgovsko šolo v Mariboru se vrši 16. t. m. od 8. do 11. ure v Čafovi ulici 9/1. Pismeni sprejemni in ponavljajni izpiti se prične 17. t. m. točno ob 8. uri raynotam. V pripravljalni razred se sprejemajo samo dečki. Redni pouk se začne v torek 21. t. m.

Na deški meščanski šoli v Mariboru je vpisovanje 15., 16. in 17. t. m. Učenci, ki doslej niso posekali tega zavoda, naj pri-nesejo s seboj zadnje izpričevalo, krstni list, domovnico in izpričevalo o cepljenju. Zunanji učenci se sprejemajo, kolikor bo do-puščal prostor, morajo pa plačati učilski prispevek 50 K. Mestni šolski svet lahko ta prispevek izpregleda, če dotičniki vlo-žijo prošnjo podprto z ubožnim izpriče-valom.

Ljubljanska porota.

Predvčerajšnjem je porota obsodila fa-petnika Šinkovca radi tatvine na 8 mesecev težke ječe. Nadalje je bil obsojen na 5 me-secev težke ječe Valentin Možgon radi tat-vine kobile.

Tatvina v Goriscanah.

Peter Stale in Franc Babnik sta v lo-mila v noči na 2. junija v podstrešno skladišče papirnice v Goriscanah ter ukradla dva gonilna jermena v vrednosti 11.044 K. Oba tatvino priznata. Ukrajene jermene sta skrila pod Gruntarjevim podom, ne da bi lastnik poslopja kaj za to znal. Neki Leo-pold Sever v Svetlah naj bi ukradeni jer-mena prodal, toda ni dobil kupca. Babnik je prinesel k Severju jermena okoli 10. ju-nija. Sever ju je imel nekaj časa doma, nato pa jih je nesel 20. junija k Ivanu Kristanu na Selo pri Vodici in mu naročil, naj po-skusi blago komu prodati. Tu pa so orož-niki kupčijo preprečili in zasegli ukradeni jermena. Franc Babnik ima pa še nekaj drugega na vesti. Na veliko sredo je v reki Sori lovil in vjel pet sulcev, težkih povpre-čno po 10 kilogramov, na veliki petek pa je zopet vjel dva taka sulca. Babnik je oško-doval Ribarski klub Sava, ki ima tam pra-vico loviti ribe, najmanj za 2750 kron. Ba-bnika je zagovarjal dr. Wurzbach, Petra Stalca dr. Grablovica, Leopolda Severja dr. Stare in Ivana Kristana dr. Krejčič. Rezul-tat razprave prinesemo jutri.

Sport in turistika.

Slobojna nogometna tekma med Ino-moščani in Ilirijo je končala 4:0 v prid Ilir-ije. Polčas je bil 3:0. Ilirija je igrala zelo dobro in je bila ves čas v nadmoči. Danes revanšna tekma.

Sokolstvo.

Sokolsko društvo v Medvodah obhaja 12. t. m. praznovo obletnice svoje ustano-vitve. Zveze z vlaki so ugodne; prihod dop. iz Gorenjske, opoldne iz Ljubljane, odhod ob pol 8. a Gorenjsko, ob pol 9. in 11. v Ljubljano. Vožnja polovična, tozade-vne izkaznice je dobiti v pisarni sokolskega saveza. V nedeljo vsi v Medvodah.

Gledališče.

— št:

IZ ČETRTE STENE.

(Donesok k gostovanju ruske dram-ske družbe).

Te dni je sedel v gledališču mar-sikdo, ki je prelezel žične ograde in okope v Galiciji in ki je potem po-zneje imel priliko slišati rusko besedo iz odr. videti elementarno silo ruskega dramskega igralca. Ob teh dnevih se je marsikdo spomnil ka-mererskavo pereulka, spomnil se je na one stotine glav, ki so ostale po-tem, ko je padla ob koncu dejanja za-vesa, mirne, upognjene, zadumane nad tem kar se je pravkar svršilo na deskah. Rusi imajo dramo. Močno, veliko, nedosegljivo — večno! In ko so prišli ti popotniki domov, so nam pripovedovali o Stanislavskem, o ve-likem, in o malem teatru o Komisar-ževskoi, o Marijskom., o Letušči miši, o Akvariumu, o klovnih Bum Bum. Mi smo gledali, poslušali, zma-tali z glavo in si mislili: »to je latin-ščina vojne«.

In potem je drvela Ljubljana v »Union« na koncerte ruskih pevcev, pevki, plesalcev in plesalk — zname-nitosti prvovrstnih. Pa akordi gitare piso segli do srca, pesem »dvencat časov no nočam« ni dobila kril in ples je ostal več ali manj sretno pre-gibanje nog. Vera Ljubljane v veliko, silno in nedosegljivo rusko umetnost pa je ginila. Voina in revolucija je v Rusiji rodila mnogo novega — zelo mnogo pa je rodila avanturistov in šarlatanov.

Proti koncu minule gledališke sezone nam je prinesla gospa Pola-kova in njena učenka, dokaz v ru-skem baletu in njege svetovno zna-nih vrlihah. Družina gospoda Mura-tova na je potrdila vse ono, kar smo

smatrali za baike. To umetnost in ustvarjenje, katero nam je pokazala družina, je maihen košček onega kul-turnega premoženja, nad katerim gospoduje ruska gledališka umet-nost, posebej pa še košček brez-dvomne lastnine iz niiv Stanislav-skega.

Ni to navadna družba igralcev, ki potuje samo za to, da se preživlja, ker je pot v Rusijo zaprt. Vsi ti lu-dje živijo skupaj in igralo, in v svoji juri hrepene po domovini. Vsa vez je tuševna in njih medsebojni od-nošaji najlepši. »Mi smo srečni, da igrajo, pustili smo Rusijo radi tega, ker je tam sedaj nemogoče stvarjati. Tako potujemo in težko nam je včasih, ker smo daleč od svojih.« Sem govoril z gospo Bukljevo, damo s si-vmi lasmi, — posledico razmer. »Moža, polkovnika so mi ubili, dva sinova sem pustila tam, kje sta, ne vem, laz na potujem in se preživljam v tujni. Zakaj? Zato, ker ljubim umetnost in Rusijo.« In solze so ji za-lile oči.

Glavna poteza je čudovita sklada-nost in uigranost. Ne bom razpravljal o posameznih delih, ki so jih upri-zorili, ker nima smisla klasificirati avtorje in igralce. Bile so scene, da cela dejanja včasih, ko je človek po-zabil, da je v gledališču, ko se je razigravalo pred njim ono življenje z vso silo, priprostostjo, brez patoza in brez »teatra«. Tipično za vse moške in ženske člane družbe je, da znajo z izredno ekonomijo rabiti organ, da znajo viti vani dušo, srce in duh.

Režije ni bilo vidno. To se pravi, roke režiserja ni bilo vidno. To se pravi, da je to največja zasluga go-spoda Murata. Vsi momenti prihajajo sami po sebi od znotraj, na zunan pa neopazno, kot samo ob sebi umevno. In to je tako leno, če se vidi režiser-ja, Pozdravljam Vas, gospod Mura-tov. Veliko delo ste opravili in vestni so Vaši ljudje.

O igralcih samih je težko govo-riti, to se pravi mnogo se da nove-dati. A samo lepeza. Zdi se mi, da ne bom grešil, če podčrtam na vseh šti-rh gledaliških listih ime Putata. Ka-ko je hodil, kako je živel, kako se je poslavjal (Anfisa četrto dejanje) in se zagledal v portfeuille. A to vse kak — to... bezpokočno. Proščali! Tar-tarinov njegov je luč in nekaj poseb-nega, nekaj čudnega dragocenega ostane v spominu nami. Njegova se-danost je negativna in pušča s svojo priprostostjo utis popolne umetnosti. In še eden je. Pri njem sploh ni-sem imel utisa, da igra. Andrej Iva-novič (Ljubosumie) »gospod Sabeli-ski. Momente je imel, ki so bili red-kostrni« samo narkrat sem videl po-dobne. A to na licu mesta v deželi, kjer so doma.

In ostali? Zakaj rabiti besede. Prišel bi človek v gledališče gledal bi in poslušal na bi bil za en svetel spomin bogatejši.

Upričorila je družba štiri dela, Shaya »Pygmaliiona« Andrejeva »Anfisa«, ki je bila obenem najbolje podana, Arcibaševa »Ljubosumie« in komedijo firme Frers — Caillvet »Zlata jesen«. Pygmalion je, kot se kaže, mibiki najbolj prijal, ker so ga na občo željo ponovili.

Ljublanski občinstvo je ruskim gostom gotovo zelo hvaležno. Tem-boli pa so jim hvaležni oni, ki so ži-veli med njimi. Čenprav budut teper boliet tuskol....

Da, in še nekaj. Mi bo gospod Bog odpustil. V »Slov. Narodu« 5. septembra 1920 je napisal neznaneč članek o gostovanju ruskih umetni-kov in povedal kaj piše gospod Lu-narček v »Obzoru«. Gospod Lunarček ima prav.

Gledališka uprava začne izdajati te-denski repertoar s poročili o avtorjih, nja-hovih delih ter z referati o gledališki režiji, dramski in operni umetnosti vobče. Tednik bo urejal Oton Zupančič.

Kdor želi dati ozlas v bolgarski list, naj ga da v

»BEOGRAJSKI DNEVNIK«.

ki je najbolj razširjen dnevnik v Ju-goslaviji.

Anatole France — Oton Zupančič
KUHINJA PRI KRALJICI GOSJI
NOŽICI.

19.—23. snopič »Narodne knjiž-nice«, založila Zvezna tiskarna v Ljubljani, Cena broš. 34 K, vez. 40 K.

Ravnokar izšli!

Mali oglasi.**Proda se:**

SPALNA SOBA, NOVA, iz hrašovega lesa, brez ogledala in ploče, se proda. Kersnikova ulica 5/I, vrata 4.

PROSTOVOLJNA DRAŽBA

v soboto 11. septembra ob 9. uri na Tržaški cesti, Glince 37.

Železna blagajna št. 3, skoraj nov landaver, ameriška pisalna miza iz mahagonija, omare za pisarno, močan skobelnik in nekaj mizararskega orodja, oprava za ledilno sobo, otroški voziček in različne druge stvari. 1680.

DOBRO OHRANJENO POHIŠTVO
se proda. Poizve se: Poljanski nasip 40/III. (cukrarna) pri A. Kruščiču od 1. do 3. popoldne in od 7. ure zvečer dalje. 1676.

POZORI

Trgovci in peki dobe sveži domaški kvas le pri Ivanu Roy v Mariboru, prodaja dunajskega kvasa. Razpošilja dnevno po pošti in brzovozno v vse dele države. 1579.

KUPUJTE ČEVLJE IN GAMASE

le pri tvrdki H. Seljak Ljubljana, Prešernova ulica, kjer najceneje kupite.

CISTO SVINJSKO MAST

doma topljeno, razpošilja in ponudbe sprejema od 50 kg naprej po najnižji dnevni ceni tvrdka Janko Popovič, Ljubljana. 1396

LEP PES, VOLČJE PASME,

star 5 mesecev, se proda. Mestni trg 11/I. 1677.

PRODAJO SE POSESTVA,

hiše, gostilne, vile, tovarne potom pisarne nepremičnin Zagorski, Maribor, Barvarska ulica 3. Dopisi le proti znaniki. 1653.

ZARADI PRESELTIV

prodam: žgalno pripravo za žganjekuho, steklenice nove i rabljene, sode od vina in žganja, barele od olja ter železne, sode za zelje in cement. Pismene ponudbe na F. Cvek — Kamnik. 1658.

Kupi se:**BUKOVEGA OGLJA**

se kupi več vagonov. Ponudbe s cenó pod »Bukovo oglje« na upravo lista. 1664.

Službe:**TRGOVSKI POMOČNIK,**

dobro izveščen v mešani stroki, išče primernega mesta v Ljubljani ali na deželi. Cenj, ponudbe na upravo »Jugoslavije« pod šifro 1684.

VEČ OGLJARJEV

se sprejme. Trajno delo. Za živila preskrbljeno. Naslov v upravi lista. 1665.

KOT GOSPODINJA

se priporoča samostojna gospa k samostojnemu gospodu ali vdovi. Ponudbe na upr. lista pod R. I. 1678.

ZLATARSKI VAJENEC

se takoj sprejme. Lud. Cerne, juvelir, Ljubljana, Wolfova ulica 3. 1667.

MIZARSKI POMOČNIK, SLUŽBA,

oženjen, zmožen samostojno voditi mizarško obrt, dobi stalno delo proti dobri mesečni plači pri mizarju Gogala na Bledu (stanovanje preskrbljeno). 1671.

STRUGARSKI POMOČNIK

se sprejme v trajno delo, istotam se sprejme tudi vajenec. F. Rojina, strugar, Wolfova ulica 6. 1466.

Razno:**PSICA, VOLČJE PASME,**

lepa, čistokrvna, že malo dresirana, 6 me-

secev stara, se zamenja za dobro ohranjeno moško kolo. Orožniška postaja Žilje, pošta Grabšajn, Koroško. 1682.

4 do 5 OSEB

sprejemem na dobro domačo hirano. Naslov v upravi. 1679.

4000 KRON

tistemu, kateri mi preskrbi ali da v najem dve sobi s kuhinjo — ali eno sobo s kuhinjo — takoj ali pozneje. Ponudbe se prosi pod »zanesljiv« na upravnštvo tega lista.

KLAVIRJE, PIANINE IN HARMONIJ
prodaja in izposojuje Alfonz Breznik, največja zaloga vseh glasbil, muzikalij in strun. Ljubljana, Kongresni trg 15.

MEBLOVANO MESEČNO SOBO
iščem. Rabim jo s 1. oktobrom. Plačam dobro. Ponudbe na upravo lista pod številko 1683.

Oblast. konces. informaci. zavod

Drago Beseljak

Ljubljana, Cankarjevo nabr. 5.

dobavlja vse kreditne in privatne informacije v tu- in inozemstvu. V abonentu ter posamezno cenno zmerne.

Gadje gnezdo

Je najbolj čvrsto slovensko leposlovno delo iz zadnjih let. Naročite ga lahko za malenkostno svoto 14 kron pri

„ZVEZNI TISKARNI“ v Ljubljani.

Cement

ROMAN SILIKAT PORTLAND dobavlja „AVA“ Laško.

Po zelo znižani ceni, nova dvo-kolesa, plašči, zračnice, šivalni stroji in vsakovrstni deli, karbitne svetilke, gorilci itd. — Sprejmejo se v popravilo dvokolesa in razni stroji.

Pri BATJEL-u, Ljubljana, Stari trg 28.

Prvovrstni cigaretni papir in strojne znamke

„Altesse“

po najnižji ceni na debelo in na drobno priporoča trgovina Ivan Bonač, Ljubljana, Štefenburgova ulica.

la apno

v kosih in zdrobljeno dobavlja na vagone „AVA“ tovarna, Laško.

Ignac Jug

Rezi Bratanič

poročena.

Zalec. 8. IX. 20. Brežice.

Dobavi se vsak teden več vagonov

živega apna

po znižanih cenah. Prevzame naročila na drobno in debelo FRANG PODLAJ, trgovec z apnom, Stranje pri Kamniku.

Na drobno. Na debelo.

ČAJ

Jos. Fablani

Ljubljana, Prešernova ulica 54 naspr. gl. pošte. Tel. inter. 548

Velika zaloga špicerijskega in kolonij. blaga, likerjev, namiznih in desertnih vin.

IZKUŠANO NAJBOLJI CIGARETPAPIR**GOLUB**

Proizvod Prve hrvatske tovarnice cigaretpapira i inijaka. — Zagreb, Maksimirska c. br. 10. Tel. 9-56.

Proizvod Prve hrvatske tovarnice cigaretpapira i inijaka. — Zagreb, Maksimirska c. br. 10. Tel. 9-56.

Trgovci pozor!

„RAVAN“, kemični proizvod A. Krmelj, Ljubljana, Opekarska cesta 31.

Proizvajalci: Antracen šolsko žrnilo, kovinsko rdečilo, razne vrste barve, barvo za štampiljke, modrilni esenc, gumij arab. v steklenicah, „SVITOL“ 1490 čistilo za kovine.

Cene konkurenčne! Zahtevajte cenik!

Obnovite naročnino takoj,

da se Vam pošiljanje lista

ne ustavi!

Kaj bi kupil mojemu

malemu za god?

Moj zverinjak

knjižica našim malim za zabavo in

pcuk s 45 slikami in k tem

spadajočim besedilom.

= Cena 20 kron. =

Dobiva se v Ljubljani:

v Zvezni knjigarni, Marijin trg 8,

v Zvezni tiskarni, Stari trg 19, I.

Tovarniška stavba

prilpna tudi za skladišča se takoj ceno proda radi izselitve. — Vpraša se pri tvrdki: Tavcar & Svetina, Ljubljana, Gosposvetska cesta 6.

1483

OPEKA!

Glinasta najboljše kakovosti ter vseh vrst (običajna, utisnjena, prešana) ter zidna opeka, prvovrstna od glasovite tovarnice FRÖHLICH I BICHLER, Karlovac. Opeka vedno na razpolago. Glavni zastopnik za Kranjsko Janko Bračička, Metlika.

ŠIVALNI STROJI

= so dospeli =

za rodbinsko rabo in obrt. — Dobe se tudi deli za vse stroje, igle in olje. — Potrebščine za šivilje, krojače in čevljarje.

JOSIP PETELINC, LJUBLJANA

Sv. Petra nasip 7. 1432

Sprejememo več spretnih

raznašalcev in kolporterjev.

Zglasiti se je v upravnštvo »Jugoslavije«, Marijin trg št. 8.